

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 29 maj 2018
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0172 (COD)**

**9465/18
ADD 5**

**ENV 357
MI 402
IND 149
CONSOM 158
COMPET 371
MARE 6
RECH 231
SAN 166
ENT 100
ECOFIN 504
CODEC 874**

FÖLJENOT

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

inkom den: 28 maj 2018

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska
unionens råd

Komm. dok. nr: SWD(2018) 255 final

Ärende: ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN
Plastartiklar för engångsbruk och fiskeredskap
Följedokument till
Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om
minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2018) 255 final.

Bilaga: SWD(2018) 255 final

Bryssel den 28.5.2018
SWD(2018) 255 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGEN

Plastartiklar för engångsbruk och fiskeredskap

Följedokument till

Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön

{COM(2018) 340 final} - {SEC(2018) 253 final} - {SWD(2018) 254 final} -
{SWD(2018) 256 final} - {SWD(2018) 257 final}

Problemet

Mängden plastskräp i haven ökar, vilket hotar ekosystemen, den biologiska mångfalden, människors hälsa samt turism, fiske och sjöfart. Detta är ett gränsöverskridande problem.

Plast utgör 85 % av allt skräp på Europas stränder. Hälften är plastartiklar för engångsbruk som används en enda gång, under kort tid och sedan slängs. Övergivna, förlorade eller på andra sätt kasserade fiskeredskap står för ytterligare 27 %.

EU:s politik för vatten, hav, avfall, produkter och fiske har ännu inte anpassats för att hantera detta marina skräp, och många åtgärder genomförs av medlemsstaterna själva, vilket leder till fragmentering av den inre marknaden.

Varför bör EU agera och vad är målet?

Gemensamma och proportionerliga åtgärder på EU-nivå kan minska det marina skräpet samtidigt som de säkerställer en inre marknad och skapar rättssäkerhet för företagen.

Det övergripande målet är att minska de miljöskador som vissa plastprodukter orsakar och samtidigt främja övergången till en cirkulär ekonomi med innovativa alternativa produkter som kan användas flera gånger.

Tänkbara åtgärder

I analysen lades tonvikten på fiskeredskap och de tio vanligaste typerna av plastartiklar för engångsbruk som påträffas bland skräp (vilket motsvarar omkring 86 % av alla plastartiklar för engångsbruk), nämligen cigarettfimpar, dryckesflaskor och korkar, bomullspinnar, chipspåsar, våtservetter, sanitetsbindor, bestick, sugrör, omrörare, muggar, livsmedelsförpackningar och fiskeredskap.

Ett antal alternativ analyserades mot ett referensscenario som bland annat omfattar den pågående översynen av förordningen om fiskerikontroll, direktivet om mottagningsanordningar i hamn, plaststrategin och den ändrade avfallslagstiftningen.

Det rekommenderade alternativet

Detta alternativ kommer att **minska mängden marint skräp betydligt**. Plastartiklar för engångsbruk skulle **minska med omkring hälften** (räknat i antal). Detta alternativ innebär följande:

- Utökat producentansvar för kostnaderna för att förebygga och städa upp skräp i form av cigarettfilter, dryckesflaskor, chipspåsar, våtservetter, sanitetsbindor, muggar, livsmedelsförpackningar och ballonger, och att garantera en lämplig hantering av skadade, utslitna och uppfiskade fiskeredskap.
- Incitament för fiskare att lämna in skadade, utslitna eller uppfiskade redskap i hamn.
- Produktutformning som gör att korken på dryckesflaskor sitter fast på flaskan.
- Minskning mål för engångsversioner av muggar, våtservetter och livsmedelsförpackningar i plast.
- Ett förbud mot engångsversioner av bomullspinnar, ballongpinnar samt bestick, sugrör och omrörare i plast.

År 2030 skulle detta alternativ kunna spara in plastartiklar för engångsbruk motsvarande 2,6 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Det skulle göra det möjligt att undvika miljöskador (motsvarande 11 miljarder euro). Vissa efterlevnadskostnader skulle skapas för företagen (omkring 2 miljarder euro) och avfallshanteringen (510 miljoner euro). Konsumenterna skulle spara pengar (omkring 6,5 miljarder euro) men uppleva vissa olägenheter.

En ytterligare åtgärd – ett pantsystem eller liknande system – skulle minska det marina skräpet ytterligare mot en godtagbar extrakostnad (omkring 1,4 miljarder euro).

Det alternativ som anses bäst för fiske- och vattenbruksredskap är att införa utökat producentansvar för dem som tillverkar plast som ingår i sådana redskap samt att skapa ekonomiska incitament för att uppmuntra fiskare att ta med sig gamla redskap tillbaka in i hamn. Det skulle leda till kostnader för industrin på omkring 0,16 % av intäkterna. Detta skulle fungera som ett komplement till åtgärderna för fiskeredskap och säkerställa att plast från fiskeredskap kommer in i avfalls- och återvinningsflödet, involvera producenterna av plast för fiskeredskap samt öka återvinningen för de material som ingår i fiskeredskap.